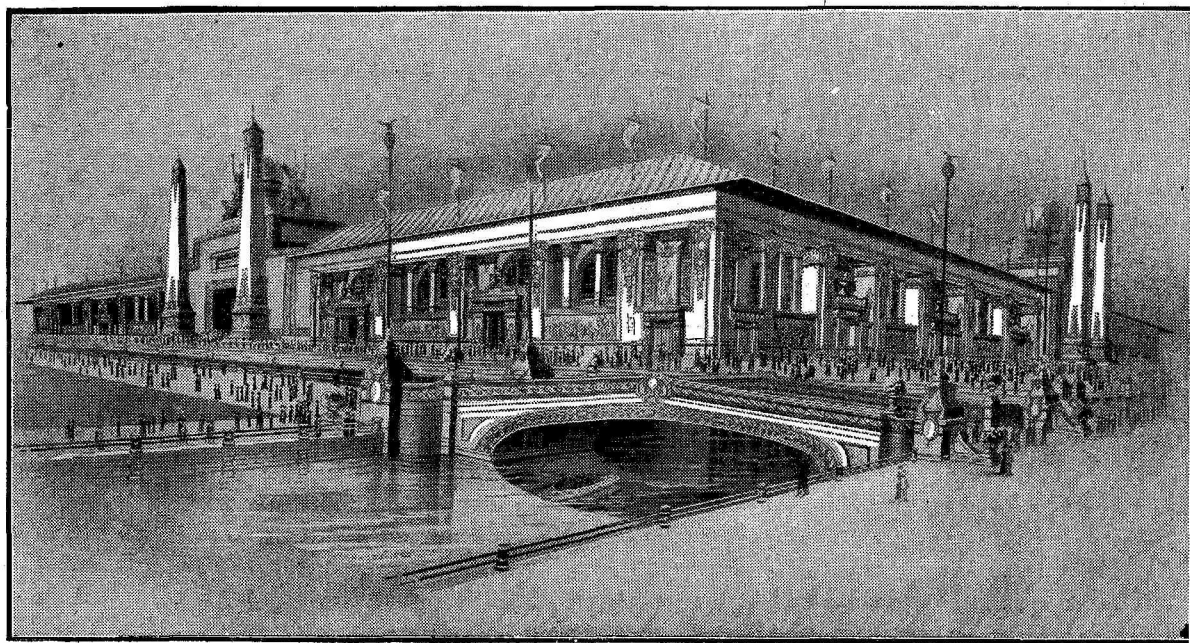

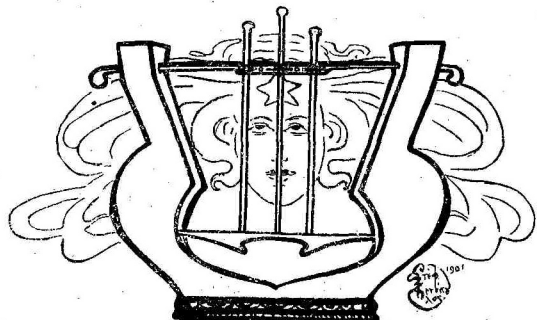

Τὸ Μέγαρον τῆς Μεταλλουργίας

μελόδραμα τὸ μέτρο ἐκεῖνο, γιὰ τὸ ὁποῖο στὴ γαλλικὴ μπρόπολι εἶχε γεννηθῇ ἡ μεγάλη ἐκείνη πάλιν στὴν ὁποία ἐνικήθη ὁ Piccini χωρὶς νὰ νικήσῃ ὁ Gluck. «Τὸ σχέδιο τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου καὶ ὁ χρωματισμὸς τοῦ Τιτσιάνου μ' ἔκαμαν ζωγράφου» εἶχε χαράξῃ ὁ Tintoretto ἐπάνω ἀπὸ τὴ θύρα τοῦ ἐργαστηρίου του. Καὶ αὐτοὶ οἱ συνδυασμοὶ ἔκαμαν τὸ Βελλίνου μεγάλο, τὸν Δονιζέττη, ὁ ὁποῖος στὴ Lucia δ,τι ἐπῆρε ἀπὸ τοὺς ἄλλους κατώρθωσε νὰ συνδυάσῃ καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἓνα ὕψος ὅλως δικό του, τὸν ἐκλεκτικὸν Βέρδν καὶ τέλος τὸν Φροντίνου, ὁ ὁποῖος στὰ ωραιότατα μελόδραματά του Nella, Malia, Falconiera, τὰ ὁποῖα ἐθαυμάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς, στὰ ἀμήμητα Σικελικὰ ᾄσματα, καθὼς στὲς θεῖες αὐτοῦ μελωδίαις, κατώρθωσε νὰ κάμῃ τοὺς μεγάλους συνδυασμοὺς τῶν προκατόχων του.

Ὁ μουσικὸς κόσμος περιμένει τὸ τελευταῖον μελόδραμά του Elsie. Ὁ Φροντίνου ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔργο περιμένει ἓνα θρίαμβον καὶ ἡ ἰταλικὴ μουσικὴ τὴ νίκη της.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

★ ΞΕΝΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ★

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕ-ΓΟΥΒΕΡΝΑΤΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ παραγωγή τοῦ Δε-Γουβερνάτη ὁμοιάζει μὲ τὴν πολύχυμον ἐκείνην φυτικὴν βλάστησιν ἣτις κατακαλύπτει μέγα μέρος γῆς. Εἶναι μία ἀναμφισβήτητος δόξα εἰς τὸν ἰταλικὸν κόσμον τῶν γραμμά-

των, εἰς ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες διαφωτίζουν τοὺς σπουδαιότερους σταθμοὺς τῆς διανοητικῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἔθνους των. Εἶναι ἀνὴρ πολυγραφεύτατος, πολυμαθὴς, πολύγλωσσος, ἄριστος φιλόλογος καὶ γραμματολόγος.

Εἶναι καθηγητὴς τῆς σανσκριτικῆς καὶ ἰταλικῆς φιλολογίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης. Ἐγενήθη εἰς τὸ Τορίνον κατὰ τὸ 1840 ἐξ ἀρχαίας εὐγενεῶς οἰκογενείας ἑλληνοσηπειρικῆς καταγωγῆς. Ἐσπούδασε καὶ ἐταξίδευσεν πολὺ εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη. Διεμόρφωσε τὸ πνεῦμά του μέσα εἰς τὰ βιβλία καὶ εἰς τὰς κοινωνίας.

Ὁ Δε-Γουβερνάτης ἐδημοσίευσεν διάφορα δράματα, ἀλλὰ σπουδαίαν θέσιν κατέχει ἡ γραμματολογικὴ του ἐργασία. Αἱ γλωσσολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ μελέται του εἶναι ἔργα σοβαρὰ, μεγάλης ἀξίας. Εἶναι ἐμβριθὴς τεχνικὸς καὶ πο-

λυμαθής. Ἐμυμήθη τὸ ὕψος τῶν ἰνδῶν δραμα-
τικῶν ποιητῶν εἰς τὰ δραματικά του ἔργα μετὰ
μεγάλης ἐπιτυχίας.

Ἰδρυσεν καὶ διηύθυνε κατὰ καιροὺς πολλὰ καὶ
σπουδαῖα περιοδικὰ διὰ τῶν ὁποίων ἐργάσθη
μετ' ἀκρας ἐπιτυχίας πρὸς διάδοσιν τῶν ἰταλι-
κῶν γραμμάτων. Τώρα προεδρεύει τῆς Ἑλλη-
νολατινικῆς ἐταιρείας τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἰδρυσεν
ἐν Ρώμῃ. Σκοπὸς τῆς Ἐταιρείας ταύτης εἶναι
νὰ ὑποκινήσῃ τὰ ἠθικά συμφέροντα καὶ ἰδεώδη
τῶν ἑλληνολατινικῶν φυλῶν. Κάθε εἶδος ἐργα-
σίας καὶ πνευματικῆς ἐνεργείας ἔχει μίαν τιμη-
τικὴν θέσιν εἰς τὰ χρονικά τὰ ὁποῖα ἐκδίδει
κατὰ δεκαήμερον ἡ ἑλληνολατινικὴ αὕτη ἐται-
ρεία. Διαδίδει τοὺς σκοποὺς, τὰ ἔργα, τὰς κλασ-
σικὰς μελέτας, τὰς ἀνακαλύψεις. Παρουσιάζει
ὑπὸ τὴν εὐγενεστέραν μορφήν τὴν κίνησιν τοῦ
ἑλληνολατινικοῦ πνεύματος καὶ ἐνώνει τὰς δι-
ανοητικὰς δυνάμεις πρὸς ἓνα ἐκπολιτιστικὸν σκο-
πόν, πρὸς μίαν μέλλουσαν ἀναγέννησιν τῶν λα-
τινικῶν φυλῶν. Ἡ εὐγενὴς αὕτη ἐταιρεία δὲν δια-
τίθεται ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς πολιτισμοὺς τοῦ
Βορρᾶ, τῶν ἄλλων φυλῶν, ἀλλὰ μόνον θέλει νὰ
συντάξῃ καὶ νὰ συνενώσῃ ὅλας τὰς ἑλληνολα-
τινικὰς δυνάμεις πρὸς τὰ ὑψηλότερα ἰδεώδη ὅπως
καταστήσῃ ἁρμονικωτέραν καὶ ζωηρότερν τὴν
καλλιτεχνικὴν, φιλολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν
ἐργασίαν. Τὸ ὄνειρον τῆς ἐταιρείας ταύτης εἶναι
νὰ ἰδῇ τοὺς λατινικοὺς λαοὺς τείνοντας πρὸς
ἓνα νέον καὶ γόνιμον πολιτισμόν, εἰς ὅλους τοὺς
ἑλληνικοὺς τόπους, ὅπου ὁ ἑλληνικὸς πολιτι-
σμός εἶναι τόσον συνδεδεμένος μὲ τὸν λατινικόν,
καὶ ἔχει εἰσχωρήσει καὶ ἔχει κυριαρχήσει εἰς
τὴν Μεσόγειον.

Τὸ ἔργον τῆς ἐταιρείας εἶναι εἰρηνικόν καὶ ἐκ-
πολιτιστικόν καὶ ὑποκινεῖ ὅλας τὰς εὐγενεῖς ἐκ-
φάνσεις τῶν ἑλληνολατινικῶν ἰδανικῶν, ὅπως
διαδόσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τοὺς πνευματικοὺς
σπινθῆρας τῆς φυλῆς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀκέρμη
δὲν ἔχει ἐκφυλισθῇ, ἀκόμη δὲν ἔχει καταπέσει.

Ὁ Δε-Γουβερνάτης ἐργάζεται πρὸς τὸν σκο-
πὸν τούτον. Ἡ ἀκούραστος ἐνεργητικότης τοῦ
ἀνδρὸς τούτου διαφυλάττει ὅλην τὴν ἀκμὴν τῆς
σφριγηλῆς νεότητος. Τείνει τὴν χεῖρα εἰς ὅλους
τοὺς Ἕλληνας, εἰς ὅλους τοὺς ἰταλοὺς τοὺς ἔχον-
τας καρδίαν καὶ νοῦν ὅπως συνεργασθῶν καὶ
κατορθώσων μίαν ἑλληνολατινικὴν ἀναγέννησιν,
ἐνδοξότεραν, ἓνα νέον πολιτισμόν φωτεινότερον
καὶ εὐεργετικώτερον. Ὁ κύριος σκοπὸς του εἶ-
ναι νὰ συναθροίσῃ εἰς ἓν κέντρον ὅλας τὰς λα-
τινικὰς δυνάμεις, ὅπως δυναθῶσιν ἐκεῖθεν νὰ ἐκ-
λάμψουν μὲ λαμπρότητα, καὶ ὑποκινήσων μίαν
ἐνεργείαν.

Ἡ τύχη τῶν φυλῶν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι κατὰ-
γονται ἐξ Ἑλλάδος δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἄγαν
εὐμενής. Διὰ τοῦτο τώρα εἰς μίαν ἐκπολιτιστι-
κὴν ἑνωσιν θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνέγερσις τῆς κοι-

νῆς αὐτῆς φυλῆς τῶν λαῶν. Κάθε αἰὼν θὰ κάμῃ
τὸ ἔργον του, ἔργον εἰρήνης καὶ προόδου, διότι
εἰς τὴν ἀδελφότητα τῶν ἐθνῶν ὑπάρχει ἡ ἀλη-
θὴς πρόοδος.

Ἡ ἑλληνολατινικὴ ἐταιρεία ἐπιδιώκει τὴν ἑν-
δοξὸν ἀναστύλωσιν ἐνὸς λαμπροῦ πολιτισμοῦ καὶ
τὴν ὑποστήριξιν τῶν φυλετικῶν τάσεων. Εἶναι
ἐν εὐγενὲς σχέδιον διὰ τὰς ἐνδόξους παραδόσεις
τῆς σοφίας καὶ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἑλληνολατι-
νικῆς φυλῆς.

Ἡ πνευματικὴ αὕτη ἑνωσις θ' ἀποδείξῃ τὸν
εὐτυχῇ ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος τῶν δύο τού-
των λαῶν καὶ θὰ ἐπιβεβαιώσῃ πόσον ὁ πολιτι-
σμός αὐτῶν ἐμορφώθη εἰς μίαν βαθεῖαν ἐνότητα
τύχης.

Ἡ ἐταιρεία αὕτη ὀφείλει νὰ συμπλέξῃ ἀνα-
λόγως καὶ ἁρμονικῶς τὰ ἔργα καὶ τὰ ἰδεώδη,
τὰς σπουδὰς καὶ τὰς νέας βλέψεις τῶν ἑλλη-
νολατινικῶν λαῶν, ὅπως ἀνανεωθῇ εἰς αὐτοὺς
ἡ αὐτοσυνείδησις καὶ ἀναζωπυρωθῇ ἡ πίστις εἰς
τὰ προοδευτικὰ μέσα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιδεικνύει
ἡ Ἱστορία, καὶ τὰ ὁποῖα μόνον διὰ τῆς κοινῆς
ἐργασίας καὶ τῆς θελήσεως ἐπιτυγχάνονται.

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὑπάρχει συγ-
γένεια παλαιά. Τὸ αἷμα τῆς λατινικῆς φυλῆς
ἀνεμίχθη μὲ αἷμα ἑλληνικόν, ἐτρουσκικὸν καὶ
κατόπιν κελτικόν. Οἱ Ἕλληνες τῆς μεγάλης
Ἑλλάδος ζοῦν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὁ ἰσχυρὸς
λαὸς τῶν ἐλευθέρων καὶ γενναίων Ἑλλήνων διὰ
τοῦ πνεύματός του ὑπῆρξε δι' ἓνα καιρὸν μέγας
φωτοδότης, ὑποκινήτης καὶ ἐμπνευστῆς τῶν
Ἰταλῶν.

Ἀκόμη καὶ τώρα ζῇ ὁ ἅγιος σπινθὴρ τῆς τέ-
χνης καὶ ἡ λατρεία τῶν ἐνδόξων ἀναμνήσεων
τοῦ ἑλληνολατινικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ τέκνα τῶν
ἐνδόξων τούτων φυλῶν ὀφείλουν πάντοτε νὰ σκέ-
πτονται καὶ νὰ ἐνθυμῶνται τὴν παρφηγμένην
δόξαν. Ἡ Ἰταλία ἥτις εἶδε τὰς αὐγὰς τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ρωμαϊκῆς δυνάμειος
στέλλει τώρα μίαν διάτορον κραυγὴν ζωῆς καὶ
ἀναγεννήσεως πρὸς τὰ πνεύματα καὶ καρδιάς.

Ἡ κλασικὴ παράδοσις πρέπει νὰ ζῇ εἰς
τὰς ἑλληνολατινικὰς φυλὰς αἵτινες πρέπει νὰ
ὑποκινήσων τόσα ἐνδιαφέροντα ζητήματα. Δὲν
εἶναι πολὺ μακρυνὴ ἡ ἡμέρα τοῦ θριάμβου τῆς
φυλῆς ταύτης ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς
μεγάλης ἐλευθερίας.

Ὁ Δε-Γουβερνάτης ἐργάζεται ἀνεκδότως ὑπὲρ
τῆς ἀναγεννήσεως, τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς
τῶν ἑλληνολατινικῶν φυλῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ
διαψεύσῃ τοὺς κοινωνιολόγους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
πιστεύουν εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον κατὰπτωσιν
τῆς λατινικῆς φυλῆς καὶ διατυμπανίζουν μεγα-
λοφώνως τὰς ἐνεργείας τῶν βορείων λαῶν προση-
μαίνοντες τὸν θάνατον τῶν φυλῶν ἐκείνων, αἱ
ὁποῖαι διεκρίθησαν καὶ ἐκυρίαρχησαν διὰ τοῦ
πνεύματος.

Ὁ Δε-Γουβερνάτης ὑπῆρξε πάντοτε ἐργάτης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου. Πολλὰ καὶ σπουδαῖα εἶναι τὰ ἔργα τοῦ ἀκαταπενήτου τούτου λογίου. Ἡ γόνιμος διάνοιά του καὶ αἱ ἐκτεταμέναι γνώσεις του, παρήγαγον ἓνα πλήθος πικρίων συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπλῶς διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ἔχομεν ἀνάγκη μιᾶς στήλης τῆς «Πινακοθήκης». Τὸ σπουδαιότερον ὅμως, τὸ εὐγενέστερον καὶ τὸ χαρακτηριστικώτερον ἔργον τοῦ Δε-Γουβερνάτη εἶναι ἡ ἰδρυσις τῆς Ἑλληνολατινικῆς ἐταιρείας καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν χρονικῶν

τοῦ ἑλληνολατινικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο περικλείεται ὅλη ἡ μεγάλη ψυχὴ του, ἡ πολυμαθειά του, ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων του. Εἶναι ἓνα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐδόξασε τὸ ὄνομά του. Ἡ εὐγενὴς αὐτῇ ἐπιχειρήσεις εἶναι πλήρης ιδεώδους, πλήρης μελέτης ἱστορικῆς καὶ σεφῶν σκέψεων καὶ διὰ τοῦτο βαδίζει ἡδὴ τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ σκέψις ἄγει τὸν κόσμον.

Mens agitot molem.

Ζάκυνθος

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

“LIGUSTRA CADUNT,,

Et s'il veut savoir pourquoi
la salle est deserte ?
— Montrez-lui la 'ampe étiente
et la porte ouverte . . .

M. Maeterlinck

Ὁ κρεβάτι εἶν' ἀδειανὸ
καὶ κάποιο περιμένει,
κάποιο ποῦ τὸν ἔκλεψαν
οἱ δικοὶ κ' οἱ ξένοι.

Ποῦχε μέσα στὴν καρδιά
κάποιο μεγάλο πόνο,
καὶ στὸ χῶμα κατέβηκε
διὰ νὰ κρύψῃ τὸ φθόγον.

Διὰ νὰ κρύψῃ τὰ βάσανα
ταῖς τρικυμαῖς νὰ κρύψῃ,
τοὺς στεναγμοὺς, τὰ δάκρυα του
καὶ τὴ μεγάλη θλίψη.

Καὶ ἂν γυρεύουνε νὰ ἰδοῦν
τὸ σῶμα ἀγαπημένο·
πῶς τοὺς πῶς βρίσκετε στῇ γῇ,
πῶς εἶναι πεθαμένο !

*

ΔΥΟ ΘΑΝΑΤΟΙ

Εἰς τὸν Μ. Σιγοῦρον.

Στὴν κορυφὴν τὴν ἄσπιδι
οἰκύνετε ὁ ἥλιος κάθε βράδυ
κι' ἔχω διὰ μαῦρο σάβανο,
τῆς νύχτας τ' αὐτὸ τὸ μαγνάδι.

Ὅμοια κι' ἡ ζῆσις τοῦ ἀνθρώπου
γρήγορα χάνεται, πεθαίνει,
κι' ἡ καρδιά ποῦ τὸν ἐλάτρευε
κυλάει στὸ χῶμα συντριμμένη.

*

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

I

Ἀντίκρου ἀπὸ τὴν πόρτα σου
εἶχαν θαμμένο τ' ὄνειρό μου,

καὶ μὲς τὰ στῆθι μου ἐκοιμότουναι
καὶ μὲς τὸ λογισμό μου.

Καὶ τώρα ὅπου τὰ χρόνια τὸ ξανάβγαλαν
ἀπὸ τὸ μνήμα ὅπου τοῦ εἶχα στῆσι,
μὲς τὴν καρδιά μου, κάτι, κάτι ἀγροίκισα,
κάποιο παλὸν ρυθμὸ νὰ ξαναζήσι.

II

Θέλω νὰ κρύψω μέσα στὴν καρδιά,
τὴν ἀφάνταστὴν τοῦ νοῦ μου ἀνεμοζάλη,
νὰ ζητήσω στ' ἀπλόρωτα φιλιὰ
ὅ,τι δὲν βρισκῶ στὴ δική σου ἀγκάλῃ.

Νὰ ξεχάσω γιὰ λίγο τὰ παλιὰ
βάσανα, ποῦ μοῦ βαραίνουν τὸ κεφάλι,
καὶ νὰ βρῶ στὴν ἀτέλειωτη χαρὰ
τὴν ἡδονὴ τὴν αὐτὴν, τὴ μεγάλην.

Ἄν τέτοια μέρα κάποτε θαρθεῖ,
ἂν ξανοίξω κ' ἐγὼ τὴν εὐτυχιά μου,
στὸ δρόμο τῆς ζωῆς μου νὰ βρεθῇ.

Καινούριο φῶς, θ' ἀστράφτη στὴ ματιά
κάθε πόθος μὲ μιᾶς θ' ἀναστῇ, [μου
καὶ θὰ κτυπᾷ ὀλοχαρ' ἡ καρδιά μου.

Νεάπολις

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ

Τὸ Ζάππειον